

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj: 001-0-Kžk-07-000004
Bihać, 02. novembar 2007. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudije Dervišević Nurije kao predsjednika vijeća, te sudija ovog suda Hodžić Fikreta i Arnautović Edine kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Zulić Mufide, postupajući u krivičnom predmetu protiv optuženih **Aldžić Jasmina** sin Kasima iz Velike Kladuše, zbog krivičnih djela protuzakoniti pretres iz člana 185. KZ FBiH, protupravno lišenje slobode iz člana 179. stav 1. KZ FBiH i zlostavljanje u obavljanju službe iz člana 182. KZ FBiH, počinjenih u realnom sticaju, **Bašić Asima** sin Zarifa iz Trnova, općina Velika Kladuša i **Isaković Edina** sin Asima iz Stabandže, općina Velika Kladuša, oba zbog krivičnog djela zlostavljanje u obavljanju službe iz člana 182. KZ FBiH, a koje brani branilac po izboru Veladžić Hasan advokat iz Bihaća, i **Hušidić Samira** sin Ibrahima iz Podzvizda, općina Velika Kladuša, zbog krivičnih djela zlostavljanje u obavljanju službe iz člana 182. KZ FBiH i iznuđivanje iskaza iz člana 181. stav 1. KZ FBiH, počinjenih u realnom sticaju, kojeg brani braniteljica po izboru Miljković Jasmina advokat iz Velike Kladuše rješavajući povodom optužnice Kantonalnog tužilaštva USK-a Bihać broj Kt-392/05 od 30.11.2005. godine, nakon održanog glavnog, usmenog i javnog pretresa u prisustvu kantonalne tužiteljice USK Bihać Ćuk Indire, optuženih lično, te branioca prvo, drugo i trećeoptuženog Veladžić Hasana, a u odsustvu braniteljice četvrtoptuženog Miljković Jasmine koja je uredno obaviještena, oštećenih Šabić Senada sin Ismeta iz Velike Kladuše i Muratović Zijada sin Huseina iz Varoške Rijeke, općina Bužim a u odsustvu njihovog punomoćnika Balijagić Faruka advokata iz Tuzle koji je uredno obaviješten, dana 02.11.2007. godine donio je i odmah javno objavio slijedeću

P R E S U D U

1.Prvooptuženi **Aldžić Jasmin** sin Kasima i majke Adile rođene Duranović, rođen 25.10.1963. godine, u Varoškoj Rijeci, općina Bužim, JMBG 2510963111059, stalno nastanjen u Velikoj Kladuši, ulica Joše 3/3, oženjen, otac dvoje djece, vojsku, (bivša JNA), služio 1983/84 godine, u Somboru, pismen sa završenom VSS – Fakultet političkih nauka, od imovine putnički automobil marke «Audi» godina proizvodnje 1990., te je suvlasnik sa ½ stana površine 60 m², po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, zaposlen kao komandir Policijske stanice Velika Kladuša, privremeno udaljen sa posla, (suspendovan), do sada neosuđivan, protiv njega se ne vodi se drugi krivični postupak, nalazi se na slobodi.

2.Drugooptuženi **Bašić Asim** sin Zarifa i majke Hašide rođene Saračević, rođen 07.08.1972. godine, u mjestu Trnovi, općina Velika Kladuša, gdje i boravi, JMBG 0708972113843, oženjen, otac dvoje djece, pismen sa završenom Višom ekonomskom školom, od imovine posjeduje vlastitu kuću, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, zaposlen kao zamjenik komandira Policijske stanice Velika Kladuša, privremeno udaljen sa posla, (suspendovan), do sada neosuđivan, protiv njega se ne vodi se drugi krivični postupak, nalazi se na slobodi.

3.Trećeoptuženi **Isaković Edin** sin Asima i majke Senije rođene Durić, rođen 05.01.1971. godine, u Stabandži, općina Velika Kladuša, gdje i boravi, JMBG 0501971113862, oženjen, otac troje djece, po zanimanju policajac, pismen sa SSS – mašinska škola, vojsku služio 1990/91 godine u Splitu, Republika Hrvatska, po činu stariji narednik, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, zaposlen kao policajac u Policijskoj stanici Velika

Kladuša, privremeno udaljen sa posla, (suspendovan), do sada neosuđivan, protiv njega se ne vodi se drugi krivični postupak, nalazi se na slobodi.

4.Četvrtoptuženi **Hušidić Samir** sin Ibrahima i majke Rasime rođene Karajić, rođen 30.01.1972. godine u Velikoj Kladuši, stalno nastanjen u Podzvizdu kućni broj 72., općina Velika Kladuša, JMBG 3001972113848, pismen sa VSS, po zanimanju diplomirani kriminalist, oženjen, otac troje djece, vojsku služio 1992. u Gornjoj Koprivni, BiH, od imovine posjeduje putničko vozilo marke «Golf II», te je suvlasnik ¼ kuće, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, zaposlen kao vođa istražnog tima u Policijskoj stanici Velika Kladuša, privremeno udaljen sa posla, (suspendovan), do sada neosuđivan, protiv njega se ne vodi se drugi krivični postupak, nalazi se na slobodi.

Na osnovu odredbe iz člana 299. tačka c) ZKP-a FBiH

OSLOBADAJU SE OD OPTUŽBE

Da su:

Prvooptuženi Aldžić Jasmin sam:

1) Dana 16.03.2005. godine u tačno neutvrđeno vrijeme u Velikoj Kladuši prijetio Šabić Senadu i Muratović Zijadu, za koje je znao da su Kekić Huseina odvezli u Dom zdravlja radi pružanja medicinske pomoći, riječima «zapamtit će te vi mene», a zatim naredio inspektoru Aldžić Seadu da izvrši pretres istih lica, iako im nije saopštio razloge pretresa a što je bio dužan u smislu odredbe člana 75. ZKP FBiH, a što su oštećeni i tražili.

2) Dana 18.03.2005. godine u Velikoj Kladuši naredio policajcu Palić Natku da zaustavi vozilo u kome su se nalazili oštećeni Šabić Senad i Muratović Zijad, te da ih privede u Policijsku stanicu Velika Kladuša, bez saopštenja razloga privođenja, a koje razloge je bio dužan saopštiti u smislu odredbi člana 147. stav 1. ZKP FBiH.

Prvooptuženi Aldžić Jasmin, drugooptuženi Bašić Asim i trećooptuženi Isaković Edin–zajedno:

3) Dana 18.03.2005. godine u Velikoj Kladuši nakon što su oštećeni Šabić Senad i Muratović Zijad nezakonito privedeni u Policijsku stanicu Velika Kladuša, te smješteni u posebnu prostoriju u koju su ušli optuženi, te im se prijeteći obratili riječima «nas ste našli da prijavljujete, majku vam j.... vašu», nakon čega su Šabić Senada odvojili od Muratović Zijada i odveli ga u drugu prostoriju, gdje su mu nastavili prijetiti govoreći mu «da će ga ubiti», nakon čega su ga počeli udarati šakama po cijelom tijelu, a naročito kad je odbio da pojede papir na kojem je bila napisana prijava protiv optuženih koju mu je optuženi Bašić Asim pokušao ugurati usta. Optuženi su tada zovnuli još 7-8 policajaca koji su nastavili tući Šabića zajedno sa optuženima, pa je Šabić od tih udaraca zadobio laku tjelesnu povredu izraženu u vidu nagnječenja glave na čeonom desnom dijelu sa oguljotinom lijeve strane grudnog koša. Nakon toga optuženi su otišli u prostoriju u kojoj je bio Muratović, te su mu prijetili da protiv njih povuče prijavu, a ako on to ne učini «ubit će ga».

Četvrtoptuženi Hušidić Samir – sam:

4) Dana 18.03.2005. godine u Policijskoj stanici Velika Kladuša prijetio Šabić Senadu da ukoliko ne povuče prijavu protiv Aldžić Jasmina, Bašić Asima i Isaković Edina «da će biti mrtav», te nakon toga nastavio prijetiti istom da će mu «namjestiti da je počinio kazneno djelo, iako on to nije učinio, ukoliko protiv prijavljenih ne povuče prijavu».

Dakle, prvooptuženi Aldžić Jasmin, kao službena osoba u obavljanju službe, drugog zlostavljao nanoseći mu teže tjelesne i duševne patnje, zastrašivao ga i vrijeđao i u obavljanju službe naredio protuzakoniti pretres osobe, te drugog protupravno lišio slobode kretanja.

Drugooptuženi Bašić Asim i trećeoptuženi Isaković Edin kao službene osobe u obavljanju službe drugog zlostavljali nanoseći mu teže tjelesne i duševne patnje, zastrašivali ga i vrijeđali.

Četvrtooptuženi Hušidić Samir kao službena osoba u obavljanju službe, drugog zlostavljao nanoseći mu teže tjelesne i duševne patnje, zastrašivao ga i vrijeđao, te u vršenju službe upotrijebio prijetnju s ciljem iznuđivanja iskaza od osumnjičenika.

Čime bi počinili: prvooptuženi Aldžić Jasmin pod tačkom 1) ove presude protuzakoniti pretres iz člana 185. KZ FBiH, pod tačkom 2) ove presude protupravno lišenje slobode iz člana 179. stav 1. KZ FBiH i pod tačkom 3) ove presude zlostavljanje u obavljanju službe iz člana 182. KZ FBiH, počinjenih u realnom sticaju, drugooptuženi Bašić Asim i trećeoptuženi Isaković Edin, pod tačkom 3) ove presude krivično djelo zlostavljanje u obavljanju službe iz člana 182. KZ FBiH, a četvrtooptuženi Hušidić Samir, pod tačkom 4) ove presude krivično djelo zlostavljanje u obavljanju službe iz člana 182. KZ FBiH i krivično djelo iznuđivanje iskaza iz člana 181. stav 1. KZ FBiH, počinjenih u realnom sticaju.

Na osnovu odredbe iz člana 203. stav 1. ZKP-a FBiH, troškovi ovog krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda, dok se optuženi istovremeno oslobađaju plaćanja paušala u ovom krivičnom postupku.

Na osnovu odredbe iz člana 212. stav 4. ZKP-a FBiH oštećeni Šabić Senad sin Ismeta iz Velike Kladuše i Muratović Zijad sin Huseina iz Varoške Rijeke, općina Bužim, se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuju na građansku parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva Bihac broj Kt-392/05 od 30.11.2005. godine, optuženi su i to: prvooptuženi Aldžić Jasmin sin Kasima iz Velike Kladuše, zbog krivičnih djela protuzakoniti pretres iz člana 185. KZ FBiH, protupravno lišenje slobode iz člana 179. stav 1. KZ FBiH i zlostavljanje u obavljanju službe iz člana 182. KZ FBiH, počinjenih u realnom sticaju, drugooptuženi Bašić Asim sin Zarifa iz Trnova, općina Velika Kladuša i trećeoptuženi Isaković Edin sin Asima iz Stabandže, općina Velika Kladuša, oba zbog krivičnog djela zlostavljanje u obavljanju službe iz člana 182. KZ FBiH, i četvrtooptuženi Hušidić Samir sin Ibrahima iz Podzvizda, općina Velika Kladuša, zbog krivičnih djela zlostavljanje u obavljanju službe iz člana 182. KZ FBiH i iznuđivanje iskaza iz člana 181. stav 1. KZ FBiH, počinjenih u realnom sticaju, koja krivična djela su optuženi počinili u vrijeme i na način поближе opisan u dispozitivu te optužnice.

Presudom Općinskog suda Velika Kladuša broj: 023-0-K-06-000008 od 22.06.2006. godine, svi optuženi su oslobođeni od optužbe za krivična djela za koja su optuženi potvrđenom optužnicom, dok je u pogledu troškova krivičnog postupka odlučeno da isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Rješenjem ovog suda broj: 001-0-Kž-06-000119 od 20.04.2007. godine uvažena je žalba kantonalne tužiteljice USK, pa je ukinuta presuda Općinskog suda Velika Kladuša broj: 023-0-K-06-000008 od 22.06.2006. godine i u ovom predmetu je određeno održavanje pretresa pred ovim sudom.

Na pretresu koji je u skladu sa odredbom iz člana 332. ZKP-a FBiH, održan pred vijećem Apelacionog odjeljenja ovog suda, prisutna kantonalna tužiteljica je pročitala gore citiranu optužnicu Kantonalnog tužilaštva USK-a, te je ostala kod uvodnog izlaganja datog na glavnom pretresu održanom pred prvostepenim sudom i kod dokaza predloženih u optužnici i

izvedenih pred prvostepenim sudom, te je u cjelosti ostala kod činjeninog opisa optužnice i kod pravne kvalifikacije date u optužnici u odnosu na sve optužene.

Prvooptuženi Aldžić Jasmin u toku postupka u svojoj odbrani poriče da je dana 16.03.2005. godine prijetio oštećenima Šabić Senadu i Muratović Zijadu, niti je naredio Aldžić Seadu da izvrši njihov pretres, dok priznaje činjenicu da je toga dana slučajno naišao pored patrole policije koja je vršila kontrolu i pretres oštećenih Šabića i Muratovića u centru Velike Kladuše u blizini džamije, te se sa tim policajcima u prolazu, i to iz vozila, samo pozdravio i potom je otišao dalje. Također poriče da je dana 18.03.2005. godine naredio policajcu Palić Natku da izvrši privođenje oštećenih Šabić Senada i Muratović Zijada u policijsku stanicu, već je policajac Palić Natko vršeći redovno obavljanje svojih poslova u saobraćaju, izvršio kontrolu oštećenih i iste pozvao da dođu u policijsku stanicu radi obavljanja određenih provjera i obavljanja saslušanja oštećenog Šabić Senada na okolnosti izvršenja jednog krivičnog djela za koje se sumnjiči, a što je on saznao od vođe smjene Isaković Edina tj. trećeoptuženog, tako da oštećeni toga dana uopšte nisu privedeni, već su u policijsku stanicu došli po usmenom pozivu policajca Palića, te se on kasnije i lično uvjerio u tačnost ove informacije koju je dobio od optuženog Isakovića kao vođe smjene, jer je iz knjige službenih evidencija o događanjima, koja se redovno i ažurno vodi u policijskoj stanici, utvrdio identičan tok događaja u odnosu na oštećene Šabića i Muratovića,. Tvrdi da oštećene u kritično vrijeme uopšte nije ni vidio u policijskoj stanici, niti je sa njima imao fizičkog kontakta, te ni jednog od njih nije na bilo koji način zlostavljao, tukao, vrijeđao ili zastrašivao.

Drugooptuženi Bašić Asim u toku postupka u svojoj odbrani poriče da je počinio krivično djelo i krivično-pravne radnje za koje se tereti. Navodi da mu je poznata činjenica da su oštećeni pozvani da dođu u policijsku stanicu dana 18.03.2005. godine, a ne da su toga dana privedeni, i to radi provjere porijekla policijskog priručnika načela i procedure koji je pronađen kod oštećenog Šabić Senada, te radi provjere dokumentacije za vozilo kojim je upravljao oštećeni Muratović Zijad, a koju radnju pozivanja je izvršio policajac Palić Natko, tako da su oštećeni po pozivu toga policajca svojim vozilom sami došli u policijsku stanicu, tako da oni nisu privedeni. Poriče da je oštećene zlostavljao, tukao, vrijeđao ili zastrašivao. Tvrdi da se njemu i ostalim optuženima oštećeni žele osvetiti, jer se oštećeni nalaze na spisku lica pod LPN, (lokalni policijski nadzor), budući da su skloni vršenju nezakonitih radnji i stalno su u kontaktu sa osobama sklonim vršenju krivičnih djela, kao što je i lice Kekić Husein, koji je osuđen za razbojništvo izvršeno nad jednim švicarskim državljaninom.

Trećeoptuženi Isaković Edin u toku postupka u svojoj odbrani poriče da je počinio krivično djelo za koje se tereti. Navodi da je kritičnog dana, (18.03.2005. godine), vršio poslove vođe smjene, te je od strane policajca Palić Natka obaviješten da je taj policajac pozvao oštećene u policijsku stanicu radi provjere porijekla i izuzimanja policijskog priručnika od Šabić Senada i radi provjere dokumentacije za vozilo kojim je upravljao oštećeni Muratović Zijad, a koje vozilo nije bilo njegovo vlasništvo, već je bilo registrirano na drugo lice, a ne na oštećenog Muratovića, te su oštećeni poslije izvjesnog vremena sami došli u policijsku stanicu, i to vozilom u kojem su bili i zaustavljeni i kontrolisani, te je on u knjigu evidencija, prilikom njihovog ulaska u zgradu policijske stanice, tačno upisao vrijeme njihovog dolaska, jer je to oštećeni Šabić Senad izričito tražio. Nakon proteka oko jedan sat vremena, od ulaska oštećenih u zgradu policijske stanice, u policijsku stanicu je došao tadašnji advokat Budimlić Muhamed, jer ga je prethodno mobitelom pozvao oštećeni Šabić Senad. Negira činjenicu da je oštećene na bilo koji način zlostavljao, tukao, vrijeđao ili maltretirao.

Četvrtooptuženi Hušidić Samir u toku postupka u svojoj odbrani poriče da je počinio krivično djelo za koje se tereti. Navodi da mu je poznata činjenica da su dana 18.03.2005. godine u policijsku stanicu od strane policajca Palić Natka pozvani i po tom pozivu su i došli oštećeni Šabić Senad i Muratović Zijad, jer je tu informaciju saznao od istražitelja Aldžić Seada, koji je Šabića toga dana saslušao u prisustvu njegovog advokata Budimlić Muhameda iz Cazina, ali ni jednog od oštećenih toga dana on uopšte nije vidio, niti je sa njima imao bilo kakvog kontakta. Tvrdi da mu se ranije oštećeni Šabić Senad obećao osvetiti, «u dugu viku»,

budući da je on, kao policajac, oštećenog Šabić privodio u toku 2000. godine po raspisanoj međunarodnoj potjernici, te je to razlog oštećenog Šabića da njega lažno tereti.

U toku dokaznog postupka, provedenog na pretresu pred vijećem Apelacionog odjeljenja ovog suda, neposredno su izvedeni dokazi saslušanjem i to: oštećenog Šabić Senada sin Ismeta i svjedoka Aldžić Seada sin Fehima oba iz Velike Kladuše, oštećenog Muratović Zijada sin Huseina iz Varoške Rijeke, općina Bužim i svjedoka Palić Natka sin Huseina iz mjesta Barake, općina Velika Kladuša, te su pročitani iskazi o direktnom i unakrsnom ispitivanju svjedoka koje je proveo prvostepeni sud i to: Ćoragić Azema sin Husnije, Hadžić Nijaza sin Hasana, Hozanović Ibrahima sin Ahmeta, Ćordić Nisveta sin Zuhdije, Pajzatović Bajre sin Mehe, Hadžić Jasminka sin Muhameda, Pilipović Rifeta sin Fikreta, Pajzetović Rasima sin Hasana i Topčagić Eldina sin Mehmeda, svi iz Velike Kladuše, Melkić Halida sin Fikreta iz Golubovića, općina Velika Kladuša, Budimlić Muhameda sin Ibrahima iz Cazina, Hodžić Nijaza sin Jusufa i Jakupović Huseina sin Fehima oba iz Bihaća, Krupić Himze sin Mahmuta iz Bosanske Krupe, Kekić Huseina sin Huse, iz Glavice, općina Velika Kladuša, Ekić Senada sin Arifa, iz Zborišta, općina Velika Kladuša, Omanović Almira sin Osmana iz Trnova, općina Velika Kladuša, Grahović Mume sin Muje iz Nepeka, općina Velika Kladuša, Latić Adnana sin Omera iz Male Kladuše, općina Velika Kladuša, Ordagić Zahida sin Hasana iz mjesta Barake, općina Velika Kladuša, Brkić Mirsada sin Zaima iz Vrnograča, općina Velika Kladuša, Jakovljević Planinka sin Dušanka iz Novog Grada, Murtić Mirsade kći Muharema iz Donje Slapnice, općina Velika Kladuša, te vještaka medicinske struke dr. Rakočević Miroslava iz Bihaća, te je izvršen uvid u materijalne dokaze i pročitani su njihov sadržaj koje su na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom izveli tužiteljica i odbrana optuženih i to: nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke dr. Rakočević Miroslava iz Bihaća od 30.03.2005. godine o težini i načinu nastanka tjelesnih povreda kod oštećenog Šabić Senada, povijest bolesti od 20.03.2005. godine izdat od Kantonalne bolnice «dr.Irfan Ljubijankić» Bihać o povredama oštećenog Šabić Senada, ljekarsko uvjerenje ZU Dom zdravlja Velika Kladuša broj 04/05 od 24.03.2005. godine za oštećenog Šabić Senada, dopis ZU Dom zdravlja Velika Kladuša broj 442/2005 od 27.05.2005. godine, fotokopiju zdravstvenog kartona za oštećenog Šabić Senada, potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta od Šabić Senada izdatu od Policijske stanice Velika Kladuša broj 05-5/02-42/05 od 18.03.2005. godine, zahtjev Policijske stanice Velika Kladuša za pokretanje prekršajnog postupka protiv Šabić Senada broj 05-5/02-12-636/05 od 28.04.2005. godine, izvještaj Policijske stanice Velika Kladuša broj 001-10-05-00590 od 18.03.2005. godine o privremenom oduzimanju predmeta od Šabić Senada, ovjerene fotokopije knjige zapažanja Policijske stanice Velika Kladuša za period od 12.03.2005. godine do 18.03.2005. godine i to od rednog broja 79 do 92, izvoda iz kaznene evidencije za Omanović Almira broj 05-4/01-912/06 od 17.03.2006. godine, izvještaja o sprovedenoj istrazi Odsjeka za unutrašnju kontrolu KMUP USK Bihać broj 05-1/2-181/05 od 27.04.2005. godine, akt-dopis Kantonalnog tužilaštva USK Bihać broj A-172/06 od 23.03.2006. godine naslovljen na advokata Mržljak Nerbisu, izvod iz kaznene i operativne evidencije Policijske stanice Bužim broj 05-5/03-4-3-50/06 od 16.03.2006. godine za oštećenog Muratović Zijada, izvod iz kaznene i operativne evidencije za Pilipović Rifeta, Šabić Senada, Kekić Huseina i Omanović Almira izdat od Policijske stanice Velika Kladuša broj 05-5/03-2-120/06 od 28.03.2006. godine, službene zabilježke Policijske uprave Velika Kladuša broj 05-9/03-4-303/00 od 02.08.2000. godine i registra lica pod LPN, (lokalni policijski nadzor), na području USK broj 004 od februara mjeseca 2006.godine.

Cijeneci ovako provedene dokaze izvedene na glavnom pretresu pred Apelacionim vijećem odjeljenja ovog suda u smislu odredbe iz člana 296. u vezi sa odredbom iz člana 15. i 16. ZKP-a FBiH, svaki dokaz pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, te u vezi sa datim odbranama optuženih, ovaj sud je donio presudu kao u izreci iz slijedećih razloga:

U pogledu radnji opisanih pod tačkom 1) ove presude, ovaj sud je utvrdio da su se oštećeni Šabić Senad i Muratović Zijad dana 16.03.2005. godine, u mjestu Polje, na benzinskoj pumpi susreli Kekić Huseina, koji ih je zamolio da ga otjeraju u bolnicu radi liječničkog pregleda, kojom prilikom im je Kekić saopštio da je prethodno bio pretučen od strane radnika policijske stanice Velika Kladuša, a koju činjenicu su oštećeni bezrezervno i

bez ikakve provjere prihvatili kao tačnu, jer to i sami priznaju u svom iskazu datom u toku postupka, te su potom Kekića vozilom oštećenog Muratovića odvezli u bolnicu gdje su tom prilikom došli u sukob i nesporazum i sa dežurnim ljekarom Dizdarević Smajom u vezi Kekićevog pregleda. Nakon toga se oštećeni vraćaju iz bolnice i pri tome u više navrata usporeno kruže po centru Velike Kladuše, pa ih potom oko 22,00 časa u centru grada u blizini džamije zaustavlja policijska patrola u sastavu policajaca Ćordić Nisvet i Ekić Senad, te nad oštećenima izvrše njihov pretres, kao i pregled vozila kojim su se oni kretali, i to na taj način da su ih, nakon izlaska oštećenih iz vozila, postavili rukama oslonjenim na krov zaustavljenog vozila i letimično izvršili njihov pretres sa ciljem da bi utvrdili da li neki od oštećenih kod sebe posjeduje neko oružje ili oruđe, budući da je ovim policajcima bila poznata činjenica da se oštećeni nalaze na spisku lica pod LPN, (lokalni policijski nadzor), a tu veče su se oštećeni više puta polagano kretali po centru Velike Kladuše, što je kod tih policajaca pobudilo sumnju u njihovo ponašanje, zbog čega su ih i zaustavili i kontrolisali. U toku vršenje kontrole i pretresa oštećenih, pored te policijske patrole je naišao prvooptuženi Aldžić Jasmin koji je prisutne policajce samo nakratko pozdravio kroz otvoreno staklo vozila, ne izlazeći pri tome iz vozila, te je potom sa vozilom produžio vožnju. Ovakvo činjenično stanje ovaj sud je nedvojbeno utvrdio iz iskaza saslušanih policajaca Ćordić Nisveta i Ekić Senada, kojima sud poklanja punu vjeru, jer su svoje radnje i postupke pri zaustavljanju i pretresu oštećenih detaljno i precizno opisali. Ovakvo činjenično stanje donekle proizilazi i iz odbrane prvooptuženog Aldžić Jasmina, dok je nesporna činjenica da su oštećeni prije zaustavljanja i kontrole od strane policije, odvezli u bolnicu Kekić Huseina koji je sa njima bio i prilikom pretresa i zaustavljajna oštećenih od strane policijske patrole, što potvrđuju i policajci koji su zaustavili i kontrolisali oštećene, jer su Kekića vidjeli da sjedi na zadnjem sjedištu vozila oštećenog Muratovića, stim da Kekića tom prilikom nisu pretresali. Međutim, u pogledu ovih radnji, za koje se optužnicom tereti prvooptuženi Aldžić Jasmin da je počinio krivično djelo protuzakoniti pretres iz člana 185. KZ FBiH, ovaj sud nije prihvatio kao istinite i tačne tvrdnje i iskaze oštećenih Šabić Senada i Muratović Zijada, te svjedoka Kekić Huseina i Pilipović Rifeta. Naime iz iskaza svjedoka Aldžić Seada je van razumne sumnje utvrđeno da on uopšte nije bio prisutan na licu mjesta prilikom odvijanja ovog dijela događaja, jer je toga dana radio prvu smjenu tj. počev od 7,30 do 16,00 časova, te stoga oštećene toga dana uopšte nije vidio, niti je vršio njihov pretres, iako se činjeničnim opisom optužnice prvooptuženi Aldžić Jasmin tereti da je inkriminisano krivično djelo na štetu oštećenih počinio upravo na taj način što je: *«... u tačno neutvrđeno vrijeme..... naredio inspektor Aldžić Seadu da izvrši pretres istih lica, iako im nije saopštio razloge pretresa a što je bio dužan u smislu odredbe člana 75. ZKP FBiH, a što su oštećeni i tražili»*. Međutim, ove činjenične radnje prvooptuženog, za koje se prvooptuženi tereti, u toku postupka nisu dokazane ni jednim izvedenim dokazom, osim tvrdnji oštećenih, dok je naprotiv vrijeme izvršenja tih radnji sasvim pouzdano utvrđeno, da se to desilo oko 22,00 časa, ali tužiteljica ni vrijeme događaja, koje je pouzdano utvrđeno, nije izmijenila i precizirala po dovršetku dokaznog postupka, na koju činjenicu je, u završnoj riječi, s pravom ukazala odbrana optuženih. Sud je također prihvatio kao istinit iskaz svjedoka Aldžić Seada, da on nije prisustvovao događaju od 16.03.2005. godine prilikom zaustavljanja i pretresa oštećenih, jer je njegov iskaz potpuno logičan i prihvatljiv, budući da ovaj svjedok obavlja poslove inspektora, a ne poslove policajca, tako da njegov iskaz u tom dijelu nije u suprotnosti ni sa iskazima policajaca Ćordić Nisveta i Ekić Senada, koji su stvarno i izvršili zaustavljanje i pretres oštećenih i to bez ičije naredbe, već u okviru obavljanja svojih redovnih poslova koje su obavljali te večeri. Ovom prilikom se nametnulo kao logično pitanje, zbog čega bi navedena dva policajca kategorički tvrdili da su upravo oni zaustavili i kontrolisali oštećene, ukoliko to nisi izvršili, i ukoliko je te radnje počinio inspektor Aldžić Sead, kako to, svojim tvrdnjama, neosnovano pokušavaju prikazati i dokazati oštećeni. Jedini ispravan i razumljiv odgovor na nametnuto pitanje jeste da su navedena dva policajca govorili istinu i istinito prikazali i opisali događaj u kojem su bili sudionici. Ovom prilikom se ovaj sud nije upuštao u ocjenu da li je prilikom zaustavljanja i pretresa oštećenih, bilo ili nije bilo propusta i manjkavosti u izvršenju službene radnje od strane navedenih policajaca, na koje okolnosti su ukazivali oštećeni u svojim iskazima, stim da su oštećeni tvrdili da je njihov pretres izvršio Aldžić Sead i to po naredbi prvooptuženog

Aldžić Jasmina. Svjedoku Pilipović Rifetu nije poznata činjenica koje je lice vršilo pretres oštećenih kritične večeri, ali je ustvrdio da je na mjestu događaja prepoznao oštećene i prvooptuženog Aldžić Jasmina, te je čuo galamu na mjestu gdje je vršen pretres oštećenih. Ovaj svjedok je u svom iskazu izuzetno kolebljiv i nedosljedan, jer je prvo ustvrdio da je događaj promatrao sa udaljenosti od oko 200 metara, potom sa udaljenosti od 50 do 60 metara i na kraju da je to gledao sa udaljenosti od oko 20 metara. Pored toga, odbrana je u toku postupka kroz unakrsno ispitivanje svjedoka Pilipović Rifeta i Kekić Huseina, ozbiljno dovela u pitanje kredibilitet iskaza ovih svjedoka, ističući činjenice da su ovi svjedoci osuđivani i to Kekić Husein više puta, pa čak i zbog krivičnog djela razbojništva, te da je ovaj svjedok nekoliko dana prije kritičnog događaja došao u fizički sukob sa službenim licima-policajcima iz Policijske stanice Velika Kladuša, dok je svjedok Pilipović Rifet dva puta osuđivan i da su upravo ovlaštena lica Policijske stanice Velika Kladuša učestvovala u rasvjetljavanju radnji za koje su osuđeni navedeni svjedoci. Iz svih naprijed navedenih razloga ovaj sud nije prihvatio kao istinite iskaze navedenih svjedoka, jer su, po stanovištu ovog suda, njihovi iskazi pristrasni, tendenciozni i nepouzdati u opisu kritičnog događaja i to upravo na štetu optuženih, a u korist oštećenih. Sud ovom prilikom nije prihvatio ni iskaze oštećenih Šabić Senada i Muratović Zijada, jer je su oni kao oštećeni zainteresirani za ishod ovog krivičnog postupka i za to da se optuženi oglase krivim za krivična djela za koja su ih oni prijavili, a oštećeni su osim toga u svojim iskazima nepouzdati, pojedini dijelovi njihovih iskaza su kontradiktorni i sa njihovim vlastitim tvrdnjama, a pogotovo sa iskazima drugih svjedoka i sa izvedenim materijalnim dokazima, a što je detaljnije obrazloženo u drugom dijelu ove presude, dok su u pogledu *tačke 1) ove presude* iskazi oštećenih u suprotnosti sa iskazima svjedoka Čordić Nisveta, Ekić Senada i Aldžić Seada i njihovim uvjerljivim opisom i prikazom istog događaja, čije iskaze je sud u cjelosti prihvatio kao vjerodostojne i istinite.

U pogledu radnji opisanih pod tačkom 2) ove presude, ovaj sud je utvrdio da je policajac Palić Natko obavljajući poslove policajca dana 18.03.2005. godine, zaustavio vozilo kojim je upravljao oštećeni Muratović Zijad, dok se u istom vozilu kao suvozač nalazio oštećeni Šabić Senad, jer je primijetio da oštećeni tom prilikom nisu koristili sigurnosni pojas, te je tada kontrolom saobraćajnih dokumenata kod oštećenog Muratovića utvrdio da to vozilo kojim je on upravljao nije njegovo vlasništvo, već je to vozilo registrirano na drugo lice kao vlasnika i to sa područja općine Bužim, a da oštećeni Muratović tom prilikom nije imao kod sebe dokumenat za upravljanje tim vozilom, (punomoć niti kupoprodajni ugovor). Istovremeno je policajac Palić tada kod oštećenog Šabić Senada primijetio priručnik o pravilima postupanja policije, koje priručnike zadužuju policajci i koji nisu dostupni drugim građanima, te je od oštećenog Šabića zatražio da mu preda taj priručnik, a da će mu za to izdati potvrdu o privremenom izuzimanju, a što je oštećeni Šabić odbio učiniti. Budući da ni jedan oštećeni nije koristio sigurnosni pojas u vožnji, a isti su odbili na licu mjesta platiti kaznu za taj prekršaj, to je stoga policajac Palić oštećene usmeno pozvao da dođu u policijsku stanicu i to oštećenog Muratovića da bi se za istoga provjerila ispravnost saobraćajnih dokumenata za vozilo kojim je upravljao, a oštećenog Šabića da bi se utvrdilo porijeklo priručnika kojeg je posjedovao kod sebe, te da bi se provjerilo da taj priručnik nije otuđen nekom od policajaca. U međuvremenu je naišla patrola policije sa službenim vozilom, pa je policajac Palić Natko sa tom patrolom otišao do stanice policije, dok su poslije njega u policijsku stanicu došli oštećeni sa vozilom kojim je upravljao oštećeni Muratović. Nakon izvršene provjere za porijeklo vozila kojim je Muratović upravljao, isti je pušten kući, dok je u međuvremenu sa oštećenim Šabićem u prisustvu njegovog advokata Budimlić Muhameda obavljen razgovor od strane inspektora Aldžić Seada na okolnosti krivičnog djela teške krađe, (provaljivanjem), za koje je oštećeni Šabić u to vrijeme bio osumnjičen, pa je i on nakon date izjave za to krivično djelo napustio policijsku stanicu. Ovakvo činjenično stanje u pogledu zaustavljanja oštećenih i njihovog usmenog pozivanja u stanicu policije i njihovog dolaska u policijsku stanicu utvrđeno je iz iskaza svjedoka policajca Palić Natka i uvidom u evidenciju službene knjige zapažanja Policijske stanice Velika Kladuša za dan 18.03.2005. godine, a što djelimično potvrđuju i sami oštećeni u svojim iskazima, stim što tvrde da im je policajac Palić saopštio da moraju ići u policijsku stanicu «milom ili silom» i da je to naredio komandir policijske stanice tj. prvooptuženi Aldžić Jasmin, dok ne osporavaju činjenicu da su oni sami

došli i parkirali vozilo na parking kod policijske stanice, a potom su i ušli u zgradu policijske stanice. Iz ovakvog načina i postupanja policajca Palić Natka i iskaza oštećenih kantonalna tužiteljica tereti prvooptuženog Aldžić Jasmina da je počinio krivično djelo protupravno lišenje slobode iz člana 179. stav 1. KZ FBiH. Međutim, po stanovištu ovog suda ovim dokazima optužba nije dokazala da je prvooptuženi počinio ovo inkriminisano krivično djelo za koje je optužen, jer je iz iskaza svjedoka policajca Palić Natka na vrlo jasan način i sasvim pouzdano i bez ikakve dvojbe utvrđeno da on prije pozivanja oštećenih u policijsku stanicu uopšte nije bio u kontaktu sa prvooptuženim Aldžić Jasminom, već sa trećeoptuženim Isaković Edinom koji je toga dana bio rukovodioc smjene u Policijskoj stanici Velika Kladaša, da također prije pozivanja oštećenih u policijsku stanicu nije dobio nikakvu naredbu od prvooptuženog Aldžić Jasmina kao komandira policijske stanice da privede oštećene u policijsku stanicu, kako to u svojim iskazima tvrde oštećeni, a da im je to saopštio upravo policajac Palić prilikom njihovog zaustavljanja i kontrole u saobraćaju. Kada bi pak bila tačna i istinita ovakva tvrdnja oštećenih, sasvim je sigurno da u tom slučaju policajac Palić ne bi oštećenima ostavio na vlastitu volju da oni sami dođu ili ne dođu u policijsku stanicu, jer je znao da oni u tom slučaju, pošto su bili sa putničkim vozilom, sa tim vozilom mogu otići u bilo kojem pravcu, a ne pred policijsku stanicu. Također daljne ponašanje i postupanje oštećenih, a posebno oštećenog Šabić Senada, kada on prije dolaska u policijsku stanicu mobitelom poziva predstavnika unutrašnje kontrole Hodžić Nijaza i predstavnika međunarodne policije Jakovljević Planinka i od istih traži mišljenje da li da se odazove ili ne odazove po usmenom pozivu policajca Palića, i kada ga ova lica uvjere da se on treba odazvati po takvom pozivu, što oba oštećena potom tako i postupaju, jer zajedno dolaze putničkim vozilom oštećenog Muratovića pred policijsku stanicu i ulaze u zgradu policije, upravo dokazuje da se u konkretnom slučaju uopšte nije radilo o privođenju oštećenih po naredbi prvooptuženog Aldžić Jasmina, već o njihovom usmenom pozivanju da se jave u policijsku stanicu, koji poziv su oštećeni i prihvatili, istina, poslije konsultacija sa predstavnikom unutrašnje kontrole KMUP USK i predstavnikom međunarodne policije, (EUPM). Stoga gore navedenim, i niti drugim izvedenim, dokazima, nije dokazano da je prvooptuženi Aldžić Jasmin počinio krivično djelo za koje je optužen, a koje radnje su opisane pod tačkom 2) ove presude.

Prema odredbi iz člana 295. stav 1. ZKP FBiH, *«presuda se može odnositi samo na osobu koja je optužena i samo na djelo koje je predmet optužbe sadržane u potvrđenoj, odnosno na glavnom pretresu imijenjenoj optužnici»*, dok prema odredbi iz stava 2. istog člana *«sud nije vezan za prijedloge u pogledu pravne ocjene djela»*. Prema ovoj zakonskoj odredbi sud je vezan za činjenični supstrat optužnice i opis krivičnog djela kako ga je označio tužilac u potvrđenoj, ili na glavnom pretresu, eventualno, izmijenjenoj optužnici, ali je diskreciono pravo suda da taj činjenični opis krivičnog djela označenog u optužnici tužioca podvede pod odgovarajući materijalni propis i odgovarajuću odredbu Krivičnog zakona, tako da sud u tom pogledu ne obavezuje pravna ocjena i pravna kvalifikacija tužioca koju je tužilac naveo u optužnici. Prema činjeničnom opisu krivično-pravnih radnji kojima se tereti četvrtoptuženi Hušidić Samir, a koje su opisane pod tačkom 4) ove presude, a koje je kantonalna tužiteljica pored ostalog pravno označila i kao izvršenje krivičnog djela iznuđivanje iskaza iz člana 181. stav 1. KZ FBiH, po ocjeni ovog suda, nema niti jedne radnje u tom dijelu optužnice iz koje bi proizlazilo obilježje bića tog krivičnog djela, niti je kantonalna tužiteljica u toku postupka bilo kojim izvednim dokazom dokazala postupanje četvrtoptuženog prema oštećenom Šabić Senadu, a što bi imalo obilježje tog krivičnog djela, za koje se četvrtoptuženi Hušidić Samir također tereti. Naprotiv, sve krivično-pravne radnje za koje se tereti četvrtoptuženi Hušidić Samir, a koje su činjenično opisane u dispozitivu optužnice se, prema opisu označenom u optužnici, ustvari odnose na postupanje četvrtoptuženog Hušidića prema oštećenima Šabiću i Muratoviću, a sa ciljem da bi oni povukli *«prijavu protiv optuženih Aldžić Jasmina, Bašić Asima i Isaković Edina»*, dok izvršenje utuženog krivičnog djela iz člana 181. stav 1. KZFBiH od strane četvrtoptuženog Hušidića, ne proizilazi čak ni iz iskaza oštećenog Šabić Senada.

U pogledu radnji opisanih pod tačkom 3) i 4) ove presude, kojim radnjama se svi optuženi terete za izvršenje krivičnog djela zlostavljanje u obavljanju službe iz člana 182. KZ

FBiH, ovaj sud je utvrdio da su zaista oštećeni Šabić Senad i Muratović Zijad, dana 18.03.2005. godine oko 11,10 časova došli u policijsku stanicu Velika Kladuša, i to po usmenom pozivu policajca Palić Natka, koji ih je prethodno kontrolisao u saobraćaju i usmeno pozvao da dođu u policijsku stanicu, što su oni i učinili, tako da je utvrđeno da oštećeni tom prilikom nisu privedeni, kako je to označeno u činjeničnom opisu optužnice, već su oni u policijsku stanicu, došli po usmenom pozivu a što je već detaljnije obrazloženo u prethodnom dijelu ove presude, tako da u pogledu dolaska oštećenih u policijsku stanicu ovaj sud nije utvrdio niti našao elementa *nezakonitog privođenja*, kako je to označeno u činjeničnom opisu optužnice. Također je nesporno utvrđeno da je oštećeni Šabić Senad napustio prostorije policijske stanice skupa sa svojim advokatom Budimlić Muhamedom u 13,40 časova, a da je advokat oštećenog Šabića u službene prostorije policijske stanice došao oko 12,00 časova, te da je nakon toga oštećeni Šabić u prisustvu svoga advokata tj. branioca Budimlića ispitivan i saslušan na okolnosti krivičnog djela teške krađe, za koje se on u to vrijeme sumnjičio. Također je nesporno utvrđeno da je oštećeni Muratović Zijad napustio policijsku stanicu u 12,40 časova tj. prije oštećenog Šabić Senada, ali su se kasnije njih dvojica sastali u Domu zdravlja Velika Kladuša, gdje je izvršen ljekarski pregled oštećenog Šabić Senada, odakle je Šabić upućen u Kantonalnu bolnicu Bihać radi obavljanja specijalističkog pregleda od strane specijaliste-rendgenologa na okolnosti zadobivenih povreda i bolova u predjelu grudnog koša, na koje se on žalio.

U konkretnom slučaju je sporna činjenica kako se odvijao događaj u trajanju od jednog sata tj. od momenta ulaska oštećenih u prostorije policijske stanice, pa do dolaska branioca oštećenog Šabić Senada, advokata Budimlić Muhameda i njihovog međusobnog fizičkog sastanka u istoj prostoriji, radi ispitivanja oštećenog Šabića u svojstvu osumnjičenog. Naime, oštećeni Šabić prikazujući i opisujući taj dio događaja tvrdi da su ga u tom vremenu optuženi čitavo to vrijeme tukli po svim dijelovima tijela, a da su tuču i maltretiranje započeli već u prostoriji dok se on još nalazio skupa sa oštećenim Muratovićem, gdje je tuča započela i to prvo od strane prvooptuženog Aldžić Jasmina, a potom su ga nastavili tući drugooptuženi Bašić Asim i trećooptuženi Isaković Edin, te su ga potom odveli u posebnu prostoriju u kojoj su ga nastavili naizmjenično tući i to na način da je tuču jedanput započinjao Aldžić, a nastavljali Bašić i Isaković, dok bi drugi put tuču započinjao Bašić, a potom nastavljala ostala dvojica optuženih, te su se optuženi tako naizmjenično mijenjali u započinjanju i nastavljanju tuče. Također tvrdi da je prvooptuženi Aldžić Jasmin u jednom momentu pozvao u prostoriju, gdje se on tada nalazio, još deset policajaca, pa je u tu prostoriju ušlo 7-8 policajaca koji su ga također nastavili tući. Tvrdi da su ga optuženi tukli i pri tome su mu prijetili s ciljem da bi ga prisilili da on povuče prijavu kojom ih je prijavio unutrašnjoj kontroli KMUP USK, a da mu je u jednom momentu optuženi Bašić Asim čak pokušao u usta ugurati papir na kojem je bila napisana ta prijava protiv optuženih, ali je on to uspio spriječiti svojom rukom. U odnosu na četvrtooptuženog Hušidić Samira, oštećeni Šabić Senad tvrdi da ga on nije tukao, ali mu je prijetio da mora povući tu prijavu protiv optuženih Aldžić Jasmina, Bašić Asima i Isaković Edina, a ukoliko to ne učini da će biti mrtav i da će mu on namjestiti da je počinio krivično djelo. Sličan opis i tok događaja je potvrdio i oštećeni Muratović Zijad, opisujući na identičan način njihov zajednički dolazak u policijsku stanicu i odlazak iz policijske stanice, te početak tuče oštećenog Šabić Senada od strane optuženih u prostoriji gdje se i on nalazio, kao i tok dijela događaja do dolaska advokata Budimlić Muhameda.

Iz iskaza svjedoka Hadžić Jasminka je nedvojbeno utvrđeno da je on dana 18.03.2005. godine u 13,55 časova kao dežurni ljekar Doma zdravlja Velika Kladuša izvršio ljekarski pregled oštećenog Šabić Senada, te je tom prilikom kod istog utvrdio da je oštećeni u predjelu desne frontalne kosti imao ogrebotinu zrna graška bez krvarenja, te na donjoj strani jagodične kosti oteklinu veličine oraha i da se oštećeni tom prilikom žalio na bolove u lijevoj rebarnoj strani, dok kod oštećenog nije utvrdio drugih povreda, iako ga je detaljno pregledao i pri tome se oštećeni skinuo do pojasa. Zbog bolova u predjelu rebara, na koje se oštećeni žalio, istoga je uputio u Kantonalnu bolnicu Bihać radi pregleda od strane specijaliste. Prema ocjeni ovog ljekara povrede koje je on utvrdio kod oštećenog su bile starosti preko šest sati pa nadalje. Također je ovaj svjedok naveo da mu je oštećeni saopštio da je on te povrede zadobio istoga dana od strane radnika policije koji su ga pretukli. Ovaj svjedok je nadalje istakao da mu se

istoga dana i u isto vrijeme, kada i oštećeni Šabić, pojavilo još jedno lice koje je zatražilo ljekarski pregled iz razloga da ga je također toga dana pretukla policija i tom prilikom mu je, kao ljekaru, pokušao svoje stare povrede, koje je imao, poturiti kao svježe nanijete.

Provedenim medicinskim vještačenjem po vještaku dr. Rakočević Miroslavu je nedvojbeno dokazano da povrede, koje su kod oštećenog Šabić Senada pronađene izvršenim liječničkim pregledom, predstavljaju lake tjelesne povrede, a te povrede su najvjerovatnije nastale udarcem stisnutom šakom, stim da je povreda u vidu ogrebotine mogla nastati i na neki drugi način, osim stisnutom šakom, kao što je udarac nekim tupotvrdim predmetom, dok je povreda u vidu otekline na donjoj strani jagodične kosti najvjerovatnije nastala stisnutom šakom, te je vrlo mala vjerovatnoća da je ova povreda mogla nastati na neki drugi način. U pogledu starosti utvrđenih povreda ovaj vještak zaključuje da je moguće da su iste nastale u vremenu od nekoliko sati prije obavljenog liječničkog pregleda, pa do dan ili dva prije tog pregleda, koji zaključak vještak temelji na osnovu opisa utvrđenih povreda i činjenice da u tom opisu nije konstatirano formiranje kraste na mjestu nastale ogrebotine, a također i na osnovu toga što u povijesti bolesti izdate od strane kirurške službe Kantonalne bolnice «dr. Irfan Ljubijankić» Bihać od 20.03.2005. godine, tj. dva dana nakon izvršenog prvog pregleda oštećenog Šabića, nije opisan niti pronađen otok u predjelu jagodice, a što znači da je taj otok u tom momentu već nestao, iako je ta povreda kod oštećenog Šabića opisana i pronađena prilikom njegovog prvog pregleda obavljenog dana 18.03.2005. godine, jer je otok najlakši oblik povrede koji brzo nestane, čak i za nekoliko sati. Ovaj vještak je ustvrdio da ukoliko je oštećeni zadobio više udaraca u glavu, da bi se u tom slučaju u predjelu glave i lica očekivalo više povreda, a kako one nisu pronađene, tada su udarci, ukoliko ih je i bilo, bili malog intenziteta, pa stoga od njih nije morala ostati ni jedna povreda, a ako su ti udarci bili jakog intenziteta, tada bi od svakog udarca morao ostati trag u vidu povrede. Nadalje ovaj vještak zaključuje da u predjelu lijeve strane grudnog koša oštećenog Šabić Senada objektivno nisu pronađene povrede, stim da ovaj vještak ne isključuje mogućnost da je oštećeni mogao u taj dio tijela zadobiti udarce, ali su oni u tom slučaju bili slabijeg intenziteta pa nisu ostavili vidljive povrede.

Iz iskaza svjedoka-advokata Budimlić Muhameda je utvrđeno da ga, je kao svoga branioca, telefonom pozvao oštećeni Šabić Senad dana 18.03.2005. godine, te mu je tom prilikom oštećeni saopštio da je pozvan i da se treba javiti u Policijsku stanicu Velika Kladuša, te da mu policija želi namjestiti da je počinio određeno krivično djelo. Nadalje je iz iskaza ovog svjedoka utvrđeno da je on došao u Policijsku stanicu Velika Kladuša istoga dana oko 12 sati, da bi prisustvovao saslušanju oštećenog Šabića, a da se sa oštećenim Šabić Senadom sastao po proteku dvadesetak minuta po dolasku u Policijsku stanicu, te je zatim oštećeni Šabić, u njegovom prisustvu, u svojstvu osumnjičenog ispitan od strane jednog inspektora, na okolnosti izvršene provalne krađe u jednu kuću, kojom prilikom je oštećeni Šabić negirao svoje učešće u tim radnjama. Ovaj svjedok tvrdi da je prilikom susreta sa oštećenim Šabić Senadom kod njega na čelu iznad desnog oka primijetio dvije do tri ogrebotine i crvenilo u licu, te mu je oštećeni Šabić tom prilikom saopštio, oslovljavajući ga pri tome sa riječi «dokto»re, «dokto»re, satrali su me», a na njegovo pitanje ko je to učinio, da mu je oštećeni Šabić odgovorio: «policija, svi su me tukli». Također je ovaj svjedok ustvrdio da mu je oštećeni Šabić dan prije kritičnog događaja, saopštio da ga je maltretirao prvooptuženi Aldžić Jasmin, te je po zahtjevu oštećenog Šabića protiv prvooptuženog Aldžića, već bio sačinio krivičnu prijavu, pa je istu upravo tog kritičnog dana, tj. 18.03.2005. godine, namjeravao odnijeti i predati u Kantonalno tužilaštvo USK. Nakon što je oštećeni Šabić ispitan od strane inspektora na okolnosti izvršenja krivičnog djela za koje je bio osumnjičen, on i oštećeni su skupa otišli u Dom zdravlja u Velikoj Kladuši, gdje je oštećeni pregledan od strane dežurnog liječnika, a potom je oštećeni upućen na pregled kod specijaliste u Kantonalnu bolnicu Bihać, te je istoga dana u Dom zdravlja Velika Kladuša došao i oštećeni Muratović Zijad, te se tada sastao sa oštećenim Šabićem. Naknadno je idućeg dana, kao advokat i branilac oštećenog Šabić Senada, a po njegovom zahtjevu, za ovaj događaj protiv sve četvorice optuženih, sačinio krivičnu prijavu, dok mu je oštećeni Šabić dao podatke o imenima optuženih i o njihovim radnjama koje su oni počinili na njegovu štetu.

Svjedoci Ordagić Zahid, Aldžić Sead, Palić Natko i Murtić Mirsada u svojim iskazima tvrde da su već pri dolasku oštećenog Šabić Senada u Policijsku stanicu Velika Kladaša kod njega vidjeli da on ima u predjelu čela iznad desnog oka malu ogrebotinu, koju su oni kao laici, i bez medicinskog znanja, ocijenili kao «staru» povredu, koja je ranije nastala, a koji zaključak ovi svjedoci temelje na tome što ta ogrebotina tj. povreda nije krvarila.

Prema iskazu i tvrdnji oštećenog Šabić Senada, a čiji iskaz potvrđuje i oštećeni Muratović Zijad, proizilazi da su oštećenog Šabić Senada u predjelu glave i drugih dijelova tijela nemilosrdno i bespoštedno tukli i udarali prvooptuženi Aldžić Jasmin, drugooptuženi Bašić Asim i trećeoptyuženi Isaković Edin, te su mu tom prilikom zadali veliki broj jakih udaraca nogama i rukama, dok je u jednom momentu u tu prostoriju, gdje su optuženi tukli oštećenog Šabića, po pozivu prvooptuženog Aldžić Jasmina ušlo još 7-8 policajaca koji su također započeli i tukli oštećenog Šabić Senada. Prema ovakvom načinu odvijanja tuče koju opisuje i prikazuje oštećeni Šabić Senad, a prema mišljenju vještaka medicinske struke dr. Rakočević Miroslava, bi se očekivalo da takvi udarci koje je oštećeni Šabić zadobio i koje on opisuje u svom iskazu, ostave trag u vidu povreda na mjestu zadatih udaraca, ali takve povrede kod oštećenog Šabića nisu utvrđene pri njegovom liječničkom pregledu. Da su udarci koje su mu zadavali optuženi bili jakog intenziteta, jasno i nedvosmisleno proizilazi iz samog opisa tuče i načina zadatih udaraca, kako je događaj opisao i prikazao oštećeni Šabić Senad u svom iskazu, a također i iz djela njegove izjave kojom se požalio advokatu Budimlić Muhamedu kao svom braniocu saopštavajući mu «da su ga satrali».

Iz iskaza dežurnog liječnika Hadžić Jasminka, koji je izvršio ljekarski pregled oštećenog Šabić Senada i tom prilikom je konstatirao i opisao povrede koje je tom prilikom ustanovio kod oštećenog i koje je opisao u izdatom ljekarskom uvjerenju, bi proizilazilo da su povrede koje su utvrđene kod oštećenog Šabića bile starosti od 6 sati pa nadalje u odnosu na vrijeme izvršenog ljekarskog pregleda, dok vještak za sudsku medicinu i patologiju dr. Rakočević Miroslav zaključuje da su te povrede kod oštećenog Šabića, koje su kod njega utvrđene liječničkim pregledom, mogle biti starosti od nekoliko sati, pa do dan ili dva dana u odnosu na vrijeme izvršenog ljekarskog pregleda.

Kada se iskazi oštećenog Šabić Senada i Muratović Zijada cjelovito i detaljno analiziraju i cijene, i kada se ti njihovi iskazi dovedu u vezu sa provedenim medicinskim vještačenjem u pogledu starosti utvrđenih povreda kod oštećenog Šabića, kao i u pogledu načina njihovog nastanka, a s obzirom na jačinu i broj zadobivenih udaraca koje je opisao oštećeni Šabić, i kada se iskazi oštećenih Šabića i Muratovića dovedu u vezu sa iskazima drugih svjedoka očevidaca, (Ordagić Zahid, Aldžić Sead, Palić Natko i Murtić Mirsada), te kada se iskazi ovih očevidaca također dovedu u vezu i cijene u odnosu na provedeno medicinsko vještačenje u pogledu starosti i vremena nastanka utvrđenih povreda oštećenog Šabića, po stanovištu vijeća Apelacionog odjeljenja ovog suda, je ovim izvedenim dokazima ozbiljno dovedena u sumnju tvrdnja oštećenog Šabić Senada, da je on povrede, koje su kod njega utvrđene liječničkim pregledom, zadobio kritičnog dana u policijskoj stanici i od strane optuženih kako on to kategorički tvrdi, a potvrđuje i oštećeni Muratović Zijad, dok naprotiv iskazi naprijed navedenih svjedoka očevidaca nisu u suprotnosti sa provedenim medicinskim vještačenjem u pogledu starosti povreda koje su utvrđene kod oštećenog Šabića, već da se upravo iskazi navedenih očevidaca podudaraju sa izvedenim medicinskim vještačenjem. Stoga je vijeće ovog suda prilikom ocjene i analize iskaza oštećenog Šabić Senada i oštećenog Muratović Zijada ove iskaze ocijenilo kao nepouzdan, pristrasne i nevjerodostojne pri opisu i prikazivanju odvijanja događaja, za koje radnje se terete optuženi i koje su opisane pod tačkom 3) i 4) ove presude. Prilikom ocjene vjerodostojnosti i istinitosti iskaza oštećenih, vijeće Apelacionog odjeljenja ovog suda, također nalazi da je oštećeni Šabić u svom iskazu, kojim tereti optužene, protivrječan i nedosljedan, prilikom opisa i prikazivanja događaja, pa je samim tim njegov iskaz nepouzdan, kada isti kategorički tvrdi da su ga optuženi tukli i maltretirali sa ciljem da bi on povukao prijavu koju je protiv optuženih podnio unutrašnjoj kontroli KMUP USK, a da mu je u jednom momentu optuženi Bašić Asim čak pokušao ugurati u usta papir na kojem je bila napisana ta njegova prijava protiv optuženih, a da mu je istovremeno četvrtoptyuženi Hušidić Samir prijetio da će biti ubijen ukoliko protiv optuženih Aldžić Jasmina, Bašić Asima i Isaković Edina ne povuče prijavu koju je protiv njih podnio, a

koje radnje je navela i kantonalna tužiteljica u činjeničnom opisu optužnice kojom se optuženi terete za izvršenje krivičnog djela iz člana 182. KZ FBiH. Međutim, iz iskaza svjedoka Hodžić Nijaza, Krupić Himze i Budimlić Muhameda je sasvim pouzdano i bez ikakve dvojbe utvrđeno da je oštećeni Šabić Senad, prethodnog dana u odnosu na dan kada se desio kritični događaj u policijskoj stanici za koji se terete optuženi, prijavio unutrašnjoj kontroli KMUP USK samo prvooptuženog Aldžić Jasmina, protiv kojeg je istovremeno podnio i krivičnu prijavu Kantonalnom tužilaštvu USK, ali ne i ostale optužene, (Bašića, Isakovića i Hušidića), a što nedvojbeno proizilazi i iz samog iskaza oštećenog Šabića, a da je svu četvoricu optuženih unutrašnjoj kontroli KMUP USK prijavio tek narednog dana tj. 19.03.2005. godine, dok je također sutradan, u odnosu na kritični događaj, putem svoga advokata Budimlić Muhameda protiv svih optuženih podnio krivičnu prijavu zbog krivičnog djela zlostavljanje u vršenju službe iz člana 182. KZFBiH, za koje su oni kasnije i optuženi. Prilikom ocjene vjerodostojnosti i istinitosti iskaza oštećenog Šabića, ovaj sud je također cijenio i iskaz svjedoka Topčagić Eldina koji tvrdi da je oštećeni Šabić Senad zaprijetio optuženom Hušidić Samiru «da će mu se na bilo koji način osvetiti u dogledno vrijeme», i to iz razloga što ga je četvrtioptuženi Hušidić u svojstvu policajca skupa sa njim privodio Kantonalnom sudu Bihać po raspisanoj međunarodnoj potjernici, pa tom prilikom oštećenom Šabiću, na njegov zahtjev, nije omogućio da se on predhodno ode okupati. Analizirajući i cijeneći iskaz oštećenog Šabić Senada i dovodeći njegov iskaz u vezu sa ostalim izvedenim dokazima, a posebno u vezu sa dokazima koji su detaljno, i u međusobnoj vezi sa iskazom oštećenog Šabića, analizirani u prethodnom dijelu ove presude, vijeće Apelacionog odjeljenja ovog suda, nije moglo prihvatiti kao istinit i vjerodostojan iskaz oštećenog Šabića, u kojem je oštećeni opisao i prikazao radnje i ponašanje optuženih za koje se oni terete, da su ih počinili u policijskoj stanici Velika Kladaša dana 18.03.2005. godine, na štetu oštećenih Šabić Senada i Muratović Zijada u vrijeme i na način opisan pod tačkom 3) i 4) ove presude. Isto tako je, i iz istih razloga, neprihvatljiv i nepouzdan iskaz oštećenog Muratović Zijada u prikazivanju i opisu istog događaja, a posebno imajući u vidu ponašanje oštećenog Muratović Zijada, kada je kritičnog dana nakon izlaska iz policijske stanice pokušao dežurnom liječniku Doma zdravlja Velika Kladaša, Hadžić Jasminku, «poturiti» stare povrede koje je imao, kao da su one svježije nanijete, i to sa tvrdnjom da je te povrede zadobio toga istoga dana na način što ga je, kada i oštećenog Šabića, pretukla policija.

Iz svih naprijed navedenih razloga iskazi oštećenih Šabić Senada i Muratović Zijada su ovom sudu nepouzdati, neprihvatljivi i nelogični i isti su u suprotnosti sa iskazima drugih svjedoka i drugim izvedenim dokazima koji su pobliže navedeni, analizirani i cijeneći u prethodnom dijelu ove presude, tako vijeće Apelacionog odjeljenja ovog suda iskaze oštećenih nije prihvatilo kao istinite prilikom donošenja ove presude.

Iskazima ostalih svjedoka, kako optužbe tako i odbrane, a koji su ispitani i saslušani pred prvostepenim sudom, a čije iskaze ovaj sud prihvata kao vjerodostojne, ali ih ovaj sud nije posebno analizirao u ovoj presudi, nije dovedeno u sumnju naprijed utvrđeno činjenično stanje koje je utvrdio ovaj sud, dokazima koje je detaljno analizirao i cjelovito cijenio, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti.

Budući da tužiteljica niti jednim izvedenim dokazom, osim iskaza oštećenih Šabić Senada i Muratović Zijada, a čije iskaze ovaj sud, iz naprijed iznijetih razloga, nije prihvatio kao vjerodostojne i istinite, nije dokazala da su optuženi počinili krivično djelo iz člana 182. KZ FBiH, za koje se terete optužnicom, dok iz medicinske dokumentacije o utvrđenim ozljedama oštećenog Šabić Senada i provedenim medicinskim vještačenjem tih povreda, također nije pouzdano utvrđeno da je oštećeni Šabić bio izudaran na način kako je on to opisao i prikazao u svom iskazu, a ove činjenice, koje izvedenim dokazima nisu pouzdano utvrđene, upravo predstavljaju obilježje bića utuženog krivičnog djela za koje se optuženi terete, a od njihovog postojanja i dokazanosti ovisi primjena navedene odredbe Krivičnog zakona, to je stoga, optužene valjalo osloboditi od optužbe i za radnje opisane po tačkom 3) i 4) ove presude.

Budući da u toku postupka izvedenim dokazima nije dokazano da je bilo koji od optuženih počinio krivično djelo za koje je optužen, to je optužene valjalo osloboditi od optužbe primjenom odredbe iz člana 299. tačka c) ZKP-a FBiH, uz primjenu procesnog

načela *in dubio pro reo* iz člana 3. ZKP FBiH. Naime, zbog primjene principa *in dubio pro reo*, činjenice koje idu na teret optuženog moraju biti sa sigurnošću utvrđene, za razliku od činjenica koje idu u korist optuženog, a koje se uzimaju za utvrđene čak i onda kada su one samo vjerovatne, tj. kada postoji sumnja u njihovo postojanje. Ovakvo stanovište zauzeo je i Ustavni sud Bosne i Hercegovine u svojoj odluci broj AP-661/04 od 22.04.2005. godine, (objavljena u Službenim novinama FBiH broj 61/05). Prema odredbi iz člana 3. stav 2. ZKP-a FBiH, «*sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog*», a što je u konkretnom slučaju i pri ocjeni izvedenih dokaza primijenio i ovaj sud.

Odluka o troškovima krivičnog postupka i paušalu se zasniva na odredbi iz člana 203. stav 1. ZKP-a FBiH, dok su oštećeni Šabić Senad i Muratović Zijad primjenom odredbe iz člana 212. stav 4. ZKP-a FBiH sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućeni na građansku parnicu.

Zapisničar
Zulić Mufida

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Dervišević Nuriya

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude u smislu odredbe iz člana 333. stav 1. ZKP-a FBiH nije dozvoljena žalba.